

Supervisie

Supervisie is een leermethode om het inzicht in het eigen handelen te vergroten. Het betreft een individueel leerproces dat vooral is gericht op persoonsvormende aspecten van het werk. Voorop staat het verwerven van meer persoonlijke bekwaamheid. Dit onder begeleiding van een supervisor. De medewerker die zich laat superviseren, bepaalt zelf wat er in de gesprekken aan de orde komt. Hiervan worden zogeheten reflectieverslagen gemaakt, die aan het begin van elke bijeenkomst worden besproken worden. Enkele voorbeelden van onderwerpen zijn: het werken met cliënten, de omgang met collega's en de eigen manier van leidinggeven of werken.

De vele, vaak slechts marginaal verschillende, definities van supervisie bevatten steeds de volgende bouwstenen:

- Supervisie is een didactische methode op het gebied van opleiding en deskundigheidsbevordering, gericht op het leren zelfstandig en integratief functioneren in de uitoefening van een beroep waarin met mensen wordt gewerkt.
- Het doelgericht hanteren van de relatie tussen de werker en anderen speelt een belangrijke rol.
- Er dient sprake te zijn van zelfstandige uitvoering van het werk (al dan niet in het kader van een stage) door de supervisant en er moet sprake zijn van een directe koppeling van de werksituatie enerzijds en de leersituatie anderzijds. De eigen werkervaringen van de supervisant zijn uitgangspunt van het onderwijsleerproces.
- Supervisie: beoogt meer samenhang te brengen in denken, voelen en handelen gerelateerd aan de werksituatie.

Supervisie is binnen organisaties een steeds meer gewaardeerde begeleidingsvorm, omdat de investering vrijwel altijd leidt tot beter functioneren en zichzelf daarom ruimschoots terugverdient